

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΣΟΦΙΑΝΟΥ, ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΠΓ ΤΗΣ ΚΕ
ΤΟΥ ΚΚΕ, ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΤΟΜΕΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΛΕΥΚΑΔΑΣ ΤΟΥ ΚΚΕ (3 ΟΚΤΩΒΡΗ 2026)**

Καλησπέρα και από μένα, φίλες και φίλοι, συντρόφισσες και σύντροφοι. Αφού αποκαταστήσαμε το τεχνικό πρόβλημα, θα κάνουμε μια μικρή διακοπή για να βάλουμε ορισμένες σκέψεις, ορισμένα ζητήματα που πρέπει να προβληματίσουν μπροστά σε ένα δύσκολο χειμώνα που έχουμε μπροστά μας. Ένας κόσμος ο οποίος ζορίζεται, πιέζεται, προβληματίζεται, ζητάει από το ΚΚΕ να του πει τις θέσεις του, τις προτάσεις του. Βλέπει ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι μπροστά σε ό,τι κινείται αγωνιστικά, διεκδικητικά, διεκδικώντας λύσεις απέναντι σε πιεστικά προβλήματα της καθημερινότητας του λαού μας, που πρέπει όμως η συζήτηση από τη δική μας τη μεριά να πάει στο κρίσιμο πρόβλημα, στο πρόβλημα της πολιτικής αλλαγής, για την οποία αν έχετε δει όλες τις δημοσκοπήσεις, λένε ότι η πλειοψηφία του κόσμου θέλει πολιτική αλλαγή.

Υπάρχει η δυνατότητα σημαντικό κομμάτι του λαού μας την πολιτική αλλαγή να μην τη βλέπει απλά σαν «αλλάζει ο Μανωλιός και να βάζει τα ρούχα αλλιώς», αλλά να πάει στην αλλαγή της ίδιας της πολιτικής η οποία υλοποιείται στην Ελλάδα από συνεχόμενες κυβερνήσεις, με μια ζωή μειωμένη για το λαό.

Δείτε ορισμένα παραδείγματα τα οποία προβληματίζουν ένα κόσμο και πρέπει να αναδείξουμε το κύριο. Την Τρίτη σε όλη τη χώρα θα διαδηλώσουμε ενάντια στην επίσκεψη του Υπουργού του Τραμπ, του πολέμου, που έρχεται για τον έκτο γύρο του στρατηγικού διαλόγου Ελλάδας - Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ο πρώτος γύρος ξεκίνησε από τον Τσίπρα σαν Πρωθυπουργό, όταν έλεγε ότι ο Τραμπ είναι «διαβολικά καλός». Τους συνέχισε τους γύρους ο Μητσοτάκης.

Παρουσίασε την προηγούμενη εβδομάδα ο Πρωθυπουργός μέτρα, τι μέτρα, για την ακρίβεια, κοροϊδία κυριολεκτικά. Αυτά τα μέτρα λέει τα παίρνει λόγω του πολέμου. Όμως ο πόλεμος δεν είναι κάτι άλλο από την πολιτική που στηρίζει και εμπλέκει την Ελλάδα σε αυτό τον πόλεμο. Και αυτό δεν είναι στοιχείο της συζήτησης, της κριτικής του ΠΑΣΟΚ, του Τσίπρα, των άλλων κομμάτων. Η Ελλάδα συμμετέχει

ενεργά σε αυτό το μακελειό.

Η Ελλάδα είναι χώρα επιμελητείας πρώτης γραμμής για τους βομβαρδισμούς του Ιράν, για τον πόλεμο των 10 ημερών όπως έλεγε τότε ο Τραμπ, ο οποίος κρατάει 8 μήνες. Ένα πόλεμο τον οποίο τον έκαναν με τις ασπίδες και τους θόλους, τους οποίους τους έκαναν σουρωτήρι και τώρα παίρνουν τις βάσεις τους οι Αμερικανοί από τον Κόλπο του Περσικού. Ένα πόλεμο που η Ελλάδα τον στηρίζει με τη Σούδα και κουβαλάει συστοιχία Patriot για να προστατέψει τη Σούδα από αντίποινα. Ένα πόλεμο που στην Ουκρανία συνεχίζεται για πέμπτη χρονιά και που η Ελλάδα στηρίζει το μακελειό αυτό, δίνοντας 600 εκατομμύρια την προηγούμενη χρονιά στο καθεστώς Ζελένσκι, δίνοντας μαζί με την Ευρωπαϊκή Ένωση 240 δισεκατομμύρια αυτά τα χρόνια για να συνεχίζει να πολεμάει το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση στη Ρωσία για τα δικά τους συμφέροντα.

Άρα όταν μιλάνε για συνέπειες του πολέμου, έχουν λερωμένη τη φωλιά τους, έχουν εμπλέξει την πατρίδα μας στον πόλεμο. Γι' αυτό και το αίτημα της απεμπλοκής της Ελλάδας, το κλείσιμο των βάσεων, το να γυρίσουν πίσω στρατεύματα που εκτός από το να κάνουν τη χώρα μας χώρα για χτυπήματα από αυτούς που πολεμάνε, από το Ιράν, από τη Ρωσία, και το λένε πλέον ανοιχτά γιατί έχουμε πάει σε ένα άλλο πεδίο, γιατί πρέπει να προβληματιστεί ένας κόσμος. Προετοιμάζονται για πόλεμο, 800 δισεκατομμύρια αποφάσισε η Ευρωπαϊκή Ένωση για τη πολεμική προετοιμασία με τη Ρωσία.

Εκεί μας πάει αυτή η πολιτική. Θα προβληματιστεί ένας κόσμος; Ή θα θεωρεί ότι «τι να κάνει κι αυτή η κυβέρνηση αφού έχουμε πόλεμο παίρνει κάποια μέτρα;»

Γιατί σε αυτή τη χώρα, και αυτή είναι μια δεύτερη αλήθεια, δεν είμαστε όλοι μαζί. Δεν υπάρχει εθνικό θέμα για το οποίο πρέπει όλοι να συναινέσουν. Αυτά τα λένε οι άλλοι. Είναι μαζί η Ελλάδα του μόχθου, η Ελλάδα των εργαζομένων, των μισθωτών, των συνταξιούχων, των επαγγελματιών, των μικροϊδιοκτητών αγροτών, αυτοί που δεν βγάζουνε το μισθό τους το μήνα; Αυτοί που κοροϊδεύουνε τους επαγγελματίες με τις 120 δόσεις για τα παλιά χρέη όταν κάθε μήνα είναι μέσα και τους φορολογούν με τεκμαρτό;

Αυτή είναι η μία Ελλάδα. Η άλλη Ελλάδα είναι η Ελλάδα η οποία κυριολεκτικά διαμορφώνει χορό δισεκατομμυρίων κερδών. Και αυτά δεν τα λένε. Έχει βγει έξω από το παιχνίδι οι τράπεζες, 2,5 δισεκατομμύρια το πρώτο εξάμηνο του '26. Αναβαλλόμενη φορολογία, όλοι πληρώνουν φόρο, οι τράπεζες δεν πληρώνουν φόρο. Και αυτό ισχύει από την κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου, συνεχίστηκε με Τσίπρα, συνεχίζεται με Μητσοτάκη. 1 δισεκατομμύριο το κάθε διυλιστήριο έχει καθαρά κέρδη από τα δύο που έχουμε στην Ελλάδα, παίζοντας με τις τιμές των καυσίμων, αυτό το εξάμηνο, που η αμόλυβδη έχει πάει στο 2,20 και κανένα μέτρο για αυτήνε. Που κοροϊδεύουν το κόσμο ότι θα πάρουμε λέει πετρέλαιο θέρμανσης με 1,75 όταν πέρυσι το πήραμε με 1,10. Και η κόντρα που κάνει το ΠΑΣΟΚ και ο Τσίπρας είναι να το πάρει 1,50.

Υπάρχει χρήμα, υπάρχει πλούτος. Έχουν σκάσει κυριολεκτικά από την κερδοφορία οι εισηγμένες στο χρηματιστήριο, 12 δις. 45 εκατομμύρια τουρίστες είχε η Ελλάδα αυτό, αυτή τη σεζόν. Και το νησί σας τους είδε, αρκετούς. Τι κέρδισε ο Έλληνας εργαζόμενος; Ο ένας στους δύο δεν μπόρεσε να πάει διακοπές. Τα πιεστικά προβλήματα, η απουσία υποδομών θα είναι εδώ όταν θα φύγουν οι τουρίστες.

Υπάρχει λοιπόν ανάγκη να αναδείξουμε αυτές τις αλήθειες σε ένα κόσμο που προβληματίζεται. Γιατί δεν μπορεί να νομιμοποιείται ο Πρωθυπουργός και οι άλλοι του αστικού πολιτικού συστήματος να λένε ότι η οικονομία δεν αντέχει, ότι έχουμε οροφή δαπανών, ότι πρέπει να στείλουμε γράμμα στη Φον ντερ Λάιεν να μας επιτρέψει να δούμε τι θα κάνουμε με φόρους που έχουν αποφασιστεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να μας λένε δηλαδή ότι λεφτά δεν υπάρχουν, αλλά 7 δισεκατομμύρια το '25 πήγαν σε ΝΑΤΟϊκούς εξοπλισμούς. Που η φρεγάτα που έχουμε στην Ερυθρά κοστίζει 500.000 την ημέρα. Που η ασπίδα με το κράτος τρομοκράτη του Ισραήλ θα κοστίσει πάνω από 3 δισεκατομμύρια. Που η περίφημη γεωστρατηγική αναβάθμιση δεν γίνεται για να έχει φτηνό ρεύμα ο ελληνικός λαός ή φτηνό φυσικό αέριο. Γίνεται για να φτιάχνεται ο Κάθετος Διάδρομος και να λέει ο Γκίλφορντ, αυτό το φρούτο του Τραμπ, στο οποίο έχουν δώσει τα διαπιστευτήρια όλοι και όλες, να λέει ότι «κοιτάξτε, μπορούμε να ρίχνουμε και κυβερνήσεις» όπως έγινε στη Ρουμανία αν δεν αγοράσουν το αμερικάνικο LNG. Και να

κερδίζει από αυτή τη μπίζνα ο Άκτορας, μια από τις μεγάλες κατασκευαστικές.

Άρα δεν είμαστε όλοι μαζί. Υπάρχει η Ελλάδα του κεφαλαίου, της ολιγαρχίας και υπάρχει η Ελλάδα του μόχθου, της επιβίωσης, της δυσκολίας.

Από την άλλη πλευρά όμως, αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι, πρέπει να προβληματιστεί ένας κόσμος ο οποίος θεωρεί λαϊκισμό, λέει, αν ζητάς να καταργηθεί ο ΦΠΑ. Γιατί εμείς καταθέσαμε τροπολογία στη Βουλή με συγκεκριμένα μέτρα, τα οποία μπορούν να δώσουν πραγματική ανάσα. Η κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη λαϊκής κατανάλωσης. Γιατί στον ένα μισθό 1.000€ τα 200€ είναι ΦΠΑ; Για ποιο λόγο; Για να μαζεύουνε 6 δις πλεόνασμα το πρώτο εξάμηνο του '26 και να λέει ο Μητσοτάκης ότι «από αυτά τα 6 θα δώσω 2 δις σε ορίζοντα δύο χρόνων» και θα περιμένουν οι δημόσιοι υπάλληλοι το Δεκέμβρη του '27 να πάρουν 500€ τα οποία θα είναι και φορολογητέα, δεν θα είναι και καθαρά; Αυτά λένε.

Και υπάρχει κόσμος που μιλάει για σταθερότητα, που αναμασάει δηλαδή τη προπαγάνδα που του περνάνε. Ποια σταθερότητα; Ποιοι είναι σε σταθερότητα σήμερα; Είμαστε σε σταθερότητα σε συνθήκες πολέμου, όταν ανακαλύπτετε τυχαία το πυρπολικό του Ζελένσκι στις ακτές της Λευκάδας; Είστε σίγουροι ότι δεν υπάρχουν άλλα πυρπολικά τα οποία στοχεύουν το στόλο των Ρώσων; Είστε σίγουροι ότι δεν θα βρεθούμε με πυραύλους απέναντι στην Αλεξανδρούπολη ή στη Σούδα όταν θα συνεχιστεί η γενίκευση; Όταν οι ίδιοι λένε ότι αν συμβεί κάτι με την Τουρκία θα είμαστε μόνοι μας; Οι ίδιοι το λένε.

Εφόσον θα είμαστε μόνοι μας, τι συμφέρον έχουμε από τη συμμετοχή της Ελλάδας στο NATO; Από τα δισεκατομμύρια των εξοπλισμών τα οποία γίνονται όχι για το Αιγαίο, οι ίδιοι το λένε, αλλά για τον ευρύτερο χώρο, για την περίφημη γεωστρατηγική αναβάθμιση που την έχετε ακούσει; Είναι ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν, γιατί πάνε να εγκλωβίσουν το κόσμο ότι τα πράγματα δεν αλλάζουν. Ότι πρέπει στη λογική των κοστολογημένων προγραμμάτων - είδατε ο Τσίπρας έχει κοστολογημένο, και θα φορολογήσει το 1% των πλουσίων που ψάχνει ακόμα να δει ποιο είναι αυτό το 1%. Ο δε Ανδρουλάκης υπόσχεται ότι σε βάθος

χρόνου μπορούμε να γυρίσουμε και τη 13η σύνταξη. Μα τα μνημόνια που ψήφισαν και οι τρεις τους έχουν τελειώσει. Γιατί συνεχίζεται η κλοπή της 13ης σύνταξης και της 14ης και αντίστοιχα των μισθών στο δημόσιο;

Υπάρχει ανάγκη λοιπόν η συζήτηση να πάει σε ένα κρίσιμο δια ταύτα: Ότι σήμερα πρέπει να αλλάξει ριζικά αυτή η πολιτική. Ότι η Ελλάδα πρέπει να φύγει από την Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί κοστίζει. Πράσινη Μετάβαση. Πράσινη Μετάβαση, κλείνουμε τα λιγνιτωρυχεία. Δεν αξιοποιούμε το λιγνίτη που έχουμε για φτηνή παραγωγή ρεύματος. Χρηματιστήριο ενέργειας, χρηματιστήριο ρύπων, τεχνητά ανεβάζουν την τιμή του λιγνίτη. Η Γερμανία και η Πολωνία έχουν εξαιρέσει το λιγνίτη ως το 2035. Η Ελλάδα έτρεξε από τα χρόνια του Τσίπρα να κλείσει τα λιγνιτωρυχεία στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης. Πληρώνει ο εργαζόμενος τους λογαριασμούς στις εταιρείες παρόχων ηλεκτρικής ενέργειας.

Κυρώσεις στη Ρωσία. Γιατί κυρώσεις; Τι όφελος έχει ο ελληνικός λαός από τις κυρώσεις στη Ρωσία; Που το φτηνό ρωσικό φυσικό αέριο αντικαταστάθηκε από το πανάκριβο αμερικάνικο LNG;

Υπάρχουν απλά ερωτήματα που πρέπει να μπουν σε ένα κόσμο για να καταλάβει ότι το πράγμα πρέπει να το πάρουμε αλλιώς. Ότι είναι παραμύθι ότι όσο η πίτα μεγαλώνει θα υπάρχει και κάποιο κομμάτι για να δώσουμε στο λαό, με κάποιες παροχές, με κάποια pass, για να τα πάρουνε 10 φορές από την άλλη τσέπη. Υπάρχει ανάγκη να μπει το ζήτημα ότι όσο κυριαρχεί σε αυτή την οικονομία ο καπιταλιστής, το κεφάλαιο, ο εργαζόμενος θα είναι συνεχώς με τη πλάτη στον τοίχο.

Γι' αυτό η ανάγκη για πολιτική αλλαγή πρέπει να σηματοδοτήσει ειδικά σε ένα κόσμο ριζοσπαστικό, ένα κόσμο που η σκέψη του πάει πιο πέρα από εκεί που θέλουν να του την επιβάλουν. Ένα κόσμο που απογοητεύτηκε ή αποστρατεύτηκε πιστεύοντας την πρώτη φορά Αριστερά. Δεν υπάρχει χρόνος σε αυτό τον κόσμο για νέες αυταπάτες, για νέους εγκλωβισμούς. Βρισκόμαστε σε μια παρατεταμένη από τα πράγματα προεκλογική περίοδο, που δεν ξέρουμε όμως τι θα μας φέρει. Γιατί ο πόλεμος είναι εδώ, οι συνέπειες του πολέμου είναι εδώ, ο κίνδυνος γενίκευσης σε μπλοκ

είναι εδώ. Τα πράγματα αλλάζουν δραματικά και υπάρχει δυνατότητα να αλλάξουν σκέψη, λειτουργία, δράση πολύ περισσότεροι και περισσότερες από ένα λαό ο οποίος τα έχει δει όλα. Γιατί τώρα το θέμα είναι να φύγει ο Μητσοτάκης για πολλούς. Μόνο που ο Μητσοτάκης έχει φύγει, έχει τελειώσει, τον έχουν τελειώσει ήδη στη Νέα Δημοκρατία. Ήδη ετοιμάζουν συγκυβερνήσεις γιατί τα πράγματα είναι ζόρικα, γιατί είναι στριμωγμένοι, γιατί βλέπετε ένα πολιτικό προσωπικό το οποίο δεν έχει αξίες, δεν έχει αρχές. 50 ανεξάρτητοι βουλευτές ψάχνουν να βρουν κόμμα για να κατέβουν. Η μόνη κοινοβουλευτική ομάδα που είναι ενιαία, αρραγής, είναι του ΚΚΕ.

Ψηφίζεις κουκί και ξέρεις τι θα βγει και την επόμενη μέρα. Σε αυτό τον χώρο λοιπόν, σε αυτό το... κυριολεκτικά κινούμενη άμμο που λέγεται πολιτικό σύστημα, που εμφανίζονται κόμματα του ενός ανδρός αρχή, που αρχίζουν και τελειώνουν από τον αρχηγό τους -Τσίπρας, Βελόπουλος, Κασσελάκης, Κωνσταντοπούλο-, πόσους ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια;

Σε αυτή λοιπόν τη χώρα, οι αγώνες που δόθηκαν όλα αυτά τα χρόνια απέναντι στον Μητσοτάκη, οι κινητοποιήσεις, τα Τέμπη, που ιεράρχησαν το «ή τα κέρδη τους ή οι ζωές μας», πρέπει να εκφραστούν στο καμία αναμονή, καμία ανοχή απέναντι σε αυτή την πολιτική, απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, του πολέμου, απέναντι στο ΝΑΤΟ των εξοπλισμών που βάζει σε κίνδυνο την ίδια την ασφάλεια και υπονομεύει και τα ίδια τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας. Πρέπει να υπάρξει στροφή, η στροφή αυτή είναι ρεαλιστική, είναι δυνατή, όχι όταν θα έρθουν οι εκλογές με μια νέα εκλογική άνοδο του ΚΚΕ, αλλά και τώρα, στους αγώνες που πρέπει να γίνουν. Στα 60 λιμάνια σε όλη τη Μεσόγειο που κλείνουν διαδηλώνοντας οι εργάτες ενάντια στον πόλεμο. Στις απεργίες που ετοιμάζονται για να έχουμε αυξήσεις στους μισθούς. Στις κινητοποιήσεις στα σχολεία, βράζει η Γαλλία από τους μαθητές, από τις κινητοποιήσεις. Έβρασε και το φοιτητικό κίνημα απέναντι στην ιδιωτικοποίηση, στο άνοιγμα καταστημάτων εμπορικών στο όνομα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Υπάρχουν δυνατότητες, υπάρχει ένα Κόμμα που με την πολιτική του, με τις αρχές του, με τη δράση του εμπνέει εμπιστοσύνη σε ένα

κόσμο. Αυτό το βήμα πρέπει να γίνει, όχι όταν θα έρθουν οι εκλογές -σαφώς και στις εκλογές- αλλά στην καθημερινή δράση. Και από αυτή την πλευρά, δεν θα ήθελα να σας κουράσω άλλο, για να ακούσουμε τη μουσική σε αυτή τη βραδιά που μάλλον γλυκαίνει.

Γεια σας.